

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 42/2016-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], a spoločnosti [REDACTED], zastúpených advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, L. Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 702/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] a spoločnosti [REDACTED]
o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. marca 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] a spoločnosti [REDACTED] (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 702/2013 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Sťažovatelia okrem iného uviedli:

„... majú od 26.08.2008 postavenie navrhovateľov v kompenzačnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I v Bratislave pod č. k. 18C/151/2008 voči Slovenskej republike v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti SR na zaplatenie náhrady škody titulom nesprávneho úradného postupu za účinnosti zák. č. 58/1969 Zb. z.

Aktuálne majú postavenie navrhovateľov v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod č. k. 5Co/702/2013, ktoré vinou porušovateľa nie je od 17.12.2013 rozhodnuté v dôsledku nečinnosti odvolacieho súdu vyslovene vinou porušovateľa.“

Ďalej sťažovatelia uviedli:

„Lustráciou na Krajskom súde v Bratislave bolo potvrdené, že Okresný súd Bratislava I predložil spis na odvolanie Krajskému súdu v Bratislave až dňa 17.12.2013 (príloha č. 1), spisu bola pridelená značka č.k. 5Co/702/2013 a že Krajský súd v Bratislave je pokračovateľom prietáhov v danej veci, je absolútne nečinný, preto sťažovatelia dňa 22.12.2014 podali sťažnosť na prietahy adresovanú predsedovi Krajského súdu v Bratislave, ktorú vybavil podpredseda súdu listom č.k. Spr. 2398/14 zo dňa 10.01.2015, doručený 13.02.2015 - dospel k záveru, že sťažnosť na prietahy v odvolacom konaní je dôvodná...“

Napokon sťažovatelia poukázali aj na to, že:

„... stav neistoty a bezmocnosti sťažovateľov o výsledok kompenzačného konania aj naďalej v čase podania ústavnej sťažnosti trvá, pretože porušovateľ za viac ako 1 rok a 2 mesiace od 17.12.2013 je nečinný, čím umocňuje stav právnej neistoty sťažovateľov o výsledok konania, navrhovateľom vznikla nemajetková ujma.“

Na základe uvedených skutočností sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] a obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky a právo prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní č.k. 5 Co/702/2013 porušené bolo

2. Krajskému súdu v Bratislave sa prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. [REDAKOVANÉ] sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 1.500,- € (slovom : tisícpäťsto euro), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu

4. Obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 1.500,- € (slovom : tisícpäťsto eur) , ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu

5. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 295,75 € (slovom: dvestodeväťdesiatpäť eur a 74/100 centov), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť na účet jeho právnej zástupkyne advokátky JUDr. Emílie Korčekovej, do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

6. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 295,74 € (slovom: dvestodeväťdesiatpäť eur a 74/100 centov), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť na účet jeho právnej zástupkyne advokátky JUDr. Emílie Korčekovej, do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

V konaniach o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou vyžaduje preukázanie podania sťažnosti predsedovi príslušného súdu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 3 ods. 4 v spojení s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len

„zákon o súdech“). Takúto sťažnosť totiž ústavný súd považuje za účinný prostriedok ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ktorý vzhľadom na subsidiárne postavenie ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd treba využiť pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (porovnaj napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04).

Ústavný súd zo sťažnosti zistil, že podaním z 22. decembra 2014 bola na krajskom súde uplatnená sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní.

V odpovedi (na sťažnosť) sp. zn. 2398/14 z 15. januára 2015 podpredseda krajského súdu okrem iného uznal existenciu prietahov v napadnutom konaní, zároveň sa za ne ospravedlnil a súčasne oznámil, že *„vec bude prevedená do režimu sledovania veci predsedom krajského súdu za účelom zabránenia vzniku ďalších prietahov v konaní“*.

Ústavný súd na krajskom súde zistil, že napadnuté konanie bolo skončené 30. júna 2015, kedy bol verejne vyhlásený rozsudok, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 18 C 151/2008-105 z 12. decembra 2013, pričom súdny spis spolu s rozhodnutím krajského súdu bol na ďalšie konanie Okresnému súdu Bratislava I vrátený 9. júla 2015; doručením rozhodnutia odvolacieho súdu sa vec stane právoplatne skončenou.

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mali sťažovatelia právo podľa § 62 ods. 1 zákona o súdech, sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ako účinný prostriedok nápravy, ktorý mali sťažovatelia k dispozícii a aj ho využili ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Súčasne je potrebné poukázať aj na to, že sťažnosť na prietahy adresovaná orgánu štátnej správy súdov zohráva významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. m. m. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

Je nesporné, že po podaní sťažnosti na prieťahy v napadnutom konaní po prijatí príslušných opatrení krajský súd v napadnutej veci rozhodol rozsudkom z 30. júna 2015, teda podaná sťažnosť bola efektívna, čím došlo k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľov zapríčinennej dovtedajšou nečinnosťou, resp. neefektívnou činnosťou krajského súdu.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2016